

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudkyň JUDr. Barbary Pořízkové a Mgr. Daniely Zemanové v právní věci **žalobce: L. D.**, zast. JUDr. Radkem Ondrušem, advokátem se sídlem Těsnohlídkova 9, Brno, proti **žalovanému: Krajský úřad Jihomoravského kraje**, odbor Krajský živnostenský úřad, se sídlem Žerotínovo nám. 3/5, Brno, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 2. 2011, č. j. JMK 1479/2011, Sp. Zn. S-JMK 1479/2011/KŽU/RL, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 20. 3. 2013, č. j. 31 A 24/2011 - 107,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á.**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností ze dne 16. 4. 2013 brojí žalobce (dále jen „stěžovatel“) proti shora označenému usnesení Krajského soudu v Brně (dále jen „krajský soud“), kterým krajský soud zastavil řízení o žalobě stěžovatele o zrušení rozhodnutí Krajského živnostenského úřadu Krajského úřadu Jihomoravského kraje ze dne 1. 2. 2011, č. j. JMK 1479/2011, a žádnému z účastníků nepřiznal nárok na náhradu nákladů řízení. Tímto rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání stěžovatele proti rozhodnutí Městského úřadu Hodonín, Obecního živnostenského úřadu, ze dne 24. 11. 2010, č. j. OŽÚ/22752/2010, kterým bylo stěžovateli zrušeno živnostenské oprávnění s předmětem podnikání výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „živnostenský zákon“).

Podle § 106 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), musí kasační stížnost kromě obecných náležitostí podání obsahovat označení rozhodnutí, proti kterému směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. Ustanovení § 37 s. ř. s. platí obdobně. Kasační stížnost lze podat toliko z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. Formulace konkrétních důvodů (kasačních námitek) je nezbytným předpokladem perfektní kasační stížnosti, neboť stěžovatel prostřednictvím námitek vymezí okruh přezkumu rozhodnutí krajského soudu ze strany Nejvyššího správního soudu, který je uplatněnými důvody vázán (§ 109 odst. 3 s. ř. s.). Kasační stížnost, jež neobsahuje žádné námítky, nelze ve svém důsledku projednat.

K formulaci žalobních bodů se podrobně vyjádřil rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v rozsudku ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005 – 58 (publ. pod č. 835/2006 Sb. NSS, přístupném též na www.nssoud.cz), v němž mj. uvedl: „Žalobce je též povinen vylíčit, jakých konkrétních nezákonných kroků, postupů, úkonů, úvah, hodnocení či závěrů se měl správní orgán vůči němu dopustit v procesu vydání napadeného rozhodnutí či přímo rozhodnutím samotným,

a rovněž je povinen ozřejmit svůj právní názor na to, proč se má jednat o nezákonnosti.“ Tyto závěry rozšířeného senátu lze plně vztáhnout i na formulaci důvodů kasační stížnosti s tím, že důvody musí směřovat proti rozhodnutí krajského soudu, neboť podstatou řízení o kasační stížnosti je přezkum soudního rozhodnutí (§ 102 s. ř. s.).

Kasační stížnost stěžovatele ze dne 16. 4. 2013 uvedené náležitosti nesplňovala, neboť stěžovatel v ní uvedl pouze odkaz na ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) a d) s. ř. s., avšak prohlásil, že na podrobném odůvodnění kasační stížnosti intenzivně pracuje a zašle jej soudu nejpozději ve lhůtě dle § 106 odst. 3 s. ř. s. V závěru své blanketní kasační stížnosti uvedl stěžovatel petit, v němž Nejvyššímu správnímu soudu navrhl usnesení krajského soudu zrušit a věc vrátit tomuto soudu k dalšímu řízení.

Podle § 106 odst. 3 s. ř. s. nemá-li kasační stížnost všechny náležitosti již při jejím podání, musí být tyto náležitosti doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění podání. Jen v této lhůtě může stěžovatel rozšířit kasační stížnost na výroky dosud nenapadené a rozšířit její důvody. Tuto lhůtu může soud na včasnou žádost stěžovatele z vážných důvodů prodloužit, nejdéle však o další měsíc.

Pro případ, kdy je stěžovatel vyzván k doplnění kasační stížnosti postupem podle ustanovení § 106 odst. 3 s. ř. s., soudní řád správní v řízení o kasační stížnosti zakotvuje koncentraci řízení; soud již proto nemůže přihlížet ke stížnostním námitkám uplatněným po uplynutí lhůty podle § 106 odst. 3 s. ř. s. (srov. obdobnou procesní situaci v usnesení ze dne 15. 2. 2008, č. j. 5 Afs 124/2006 - 68). Ke stejným závěrům dospěl také Ústavní soud, který v nálezu ze dne 10. 8. 2006, sp. zn. I. ÚS 138/06, dostupném na <http://nalus.usoud.cz>, mimo jiného uvedl, že pokud je stěžovatel vyzván k doplnění kasační stížnosti postupem dle § 106 odst. 3 s. ř. s., může rozšířit kasační stížnost na výroky dosud nenapadené a rozšířit její důvody jen ve lhůtě jednoho měsíce v tomto ustanovení zakotvené, pokud nebyla na včasnou žádost stěžovatele z vážných důvodů soudem prodloužena.

Usnesením ze dne 29. 4. 2013, č. j. 9 As 35/2013 - 11, Nejvyšší správní soud vyzval stěžovatele k doplnění kasační stížnosti, a to ve lhůtě jednoho měsíce ode dne doručení předmětného usnesení. Současně stěžovatele poučil o tom, že nebude-li kasační stížnost v uvedené lhůtě doplněna, Nejvyšší správní soud ji podle § 37 odst. 5 ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítne bez věcného projednání. Usnesení bylo zástupci stěžovatele doručeno dne 2. 5. 2013.

Podle ustanovení § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle měsíců končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den.

Usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění kasační stížnosti, bylo doručeno zástupci stěžovatele dne 2. 5. 2013. S ohledem na skutečnost, že konec soudem stanovené lhůty připadl na neděli 2. 6. 2013, prodloužila se lhůta k doplnění náležitostí kasační stížnosti do pondělí 3. 6. 2013. Doplnění kasační stížnosti však bylo Nejvyššímu správnímu soudu doručeno elektronicky (e-mail, se zaručeným elektronickým podpisem) až dne 4. 6. 2013 v 00:26:56 hodin.

Podle ustanovení § 40 odst. 4 s. ř. s. je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit. V této souvislosti považuje Nejvyšší správní soud za vhodné odkázat na svou konstantní rozhodovací praxi, kdy podání učiněné v elektronické podobě prostřednictvím veřejné datové sítě (e-mailová podání) je pouze technickým prostředkem, jehož využitím dochází k přenosu datové zprávy od odesílatele k příjemci (adresátovi), zatímco v případě doručování

pokračování

prostřednictvím držitele (zvláště) poštovní licence či orgánu, který má povinnost odesílané zprávy doručit, odesílatel zprávu předává třetímu subjektu (přepravci), aby ji ten doručil adresátovi (na základě smlouvy uzavřené mezi odesílatelem a přepravcem). Vzhledem k výše uvedenému tak dle § 40 odst. 4 s. ř. s. přichází v úvahu pouze první z možností zachování lhůty stanovené soudním řádem správním, a to bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu (srov. také usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 7. 2010, č. j. 9 Afs 28/2010 - 79, dostupné na www.nssoud.cz).

Nejvyšší správní soud v právě posuzovaném případě neshledal žádného důvodu odchýlit se od výše uvedených právních závěrů. Ostatně, pro úplnost lze připomenout, že obdobně i právní teorie vidí podstatu zásady koncentrace jako situaci, kdy *strana musí v určitém úseku vykonat pod následkem prekluze současně veškeré procesní úkony* (srov. HORA, V. *Učebnice civilního práva procesního*. Praha: Nákladem spolku československých právníků Všehrd, 1947, s. 210-212.) Je tak zřejmé, že z těchto důvodů zdejší soud při svém rozhodování nemohl přihlížet k námitkám stěžovatele, které byly uplatněny až po uplynutí lhůty dle § 106 odst. 3 s. ř. s.

Zbývá doplnit, že zástupce stěžovatele nepožádal v průběhu stanovené jednoměsíční lhůty o její prodloužení. Zdejší soud se nemohl věcně zabývat doplněním kasační stížnosti, které mu bylo doručeno dne 4. 6. 2013, a pro tento nedostatek nezbylo než kasační stížnost podle § 37 odst. 5 ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítnout.

O nákladech řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 a § 120 s. ř. s., podle kterých nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 20. června 2013

JUDr. Radan Malík
předseda senátu